

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1733/94 НА СЪВЕТА

от 11 юли 1994 година

с който се забранява удовлетворяването на искове относно договори и сделки, чието изпълнение е засегнато от Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързани с нея резолюции

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 228а от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид Решение 94/366/ОВППС на Съвета от 13 юни 1994 г. относно общата позиция, формулирана от Съвета на основание член К.2 от Договора за Европейския съюз, за забрана на удовлетворяването на искове, посочени в параграф 9 от Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации¹,

като има предвид, че в изпълнение на разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1432/92², (ЕИО) № 2656/92³ и (ЕИО) № 990/93⁴ Общността е предприела мерки за възпрепятстване на търговията между Общността и Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

като има предвид, че вследствие на ембаргото срещу Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора) икономическите субекти в Общността и в трети страни са изложени на риск от предявяване на искове от страна на Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

като има предвид, че Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации е приел Резолюция 757 (1992.) от 30 май 1992 г., в чийто параграф 9 се разглежда въпросът за претенциите на Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора) по отношение на договори и сделки, чието изпълнение е засегнато от наложените от Съвета за сигурност мерки с Резолюция 757 (1992) и свързани с нея резолюции;

като има предвид, че е необходимо да се осигури трайна защита на икономическите субекти срещу подобни претенции и да не се допуска получаването от Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора) на компенсация за отрицателните последици от ембаргото,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ ОВ. L 165, 1.7.1994 г., стр. 1.

² ОВ L 151, 3.6.1992 г., стр. 1. Регламент, отменен с Регламент (ЕИО) № 990/93 (ОВ. L 102, 28.04.1993 г., стр. 14).

³ ОВ L 266, 12.9.1992 г., стр. 27. Регламент, отменен с Регламент (ЕИО) № 990/93 (ОВ L 102, 28.4.1993 г., стр. 14).

⁴ ОВ L 102, 28.4.1993 г., стр. 14.

Член 1

По смисъла на настоящия регламент:

1. “договор или сделка” означава всяка сделка, независимо от формата на сключване и приложимия закон, които обхващат един или повече договори или подобни задължения между едни и същи или различни страни; за тази цел терминът “договор” включва всяко обезпечение, парична гаранция, компенсация или кредит, правно обвързани или не, както и всяка разпоредба, която се отнася за тях, произтичащи от подобна сделка или свързани с нея;

2. “иск” означава всеки иск, потвърден или не в съдебно производство, предявен преди или след датата на влизане в сила на настоящия регламент и свързан с изпълнението на договор или на сделка, по-специално:

а) иск за изпълнение на всяко задължение, произтичащо или свързано с даден договор или сделка;

б) иск за удължаване на сроковете или плащане на обезпечение, парична гаранция или компенсация под всякаква форма;

в) иск за обезщетение, който се отнася до договор или сделка;

г) насрещен иск;

д) иск за признаване или за влизане в сила, включително чрез екзекватура, на съдебно решение, на арбитражно решение или на еквивалентно решение, независимо от мястото, където се били произнесени;

3. “ мерки, предприети съгласно Резолюция 757 (1992.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и други, свързани с нея резолюции” означава мерки на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или мерки, приети от Европейската общност или от всяка друга държава, страна или международна организация, съгласно изискванията или във връзка с прилагането на съответните решения на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, или всяко действие, разрешено от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации във връзка с наложеното ембарго на Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

4. “ физическо или юридическо лице във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора)” означава:

а) държавата Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора) или всеки неин обществен орган;

б) всяко лице, което пребивава или има местожителство във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

в) всяка организация, чието седалище или централно управление се намира във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

г) всяко юридическо лице, пряко или косвено контролирано от едно или повече от упоменатите по-горе физически или юридически лица.

Без да се накърняват разпоредбите на член 2, изпълнението на договор или сделка също се счита за засегнато от постановените мерки в изпълнение на Резолюция 757 (1992.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързани с нея резолюции, когато съществуването или съдържанието на претенцията пряко или косвено произтича от тези мерки.

Член 2

1. Забранява се удовлетворяването или предприемането на каквито и да е стъпки за удовлетворяване на иск, предявен от:

а) всяко физическо или юридическо лице във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора), или от физическо или юридическо лице, които действат чрез посредничеството на физическо или юридическо лице във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

б) всяко физическо или юридическо лице, действащо пряко или косвено от името или в полза на едно или повече физически или юридически лица във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

в) всяко физическо или юридическо лице, което се ползва от цесия на права или което на друго основание предявява иск чрез или от името на едно или повече физически или юридически лица във Федеративна република Югославия (Сърбия и Черна гора);

г) всяко физическо или юридическо лице, посочени в параграф 9 от Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

д) всяко физическо или юридическо лице, което предявява иск, произтичащ от изпълнението или във връзка с плащането на обезпечение, парична гаранция или компенсация на едно или повече от посочените по-горе физически или юридически лица,

по силата на или във връзка с договор или сделка, чието изпълнение е пряко или косвено, изцяло или отчасти засегнато от постановените мерки в изпълнение на Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации.

2. Настоящата забрана се прилага в рамките на Общността по отношение на гражданите на държавите-членки и на всяко регистрирано или учредено юридическо лице съгласно законодателството на някоя от държавите-членки.

Член 3

Без да се накърняват приетите мерки, съгласно Резолюция 757 (1992 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции, член 2 не се прилага по отношение на:

а) исковете относно договори или сделки, с изключение на всяко обезпечение, парична гаранция или компенсация, при които физическите или юридическите лица, визириани в член 2, докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че искът е бил приет от страните преди вземането на мерките, съгласно Резолюция 757 (1992) на Съвета за

сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху съществуването или съдържанието на иска;

б) исковете за плащане по застрахователен договор отнасящ се за събитие възникнало преди приемането на мерките, визирани в член 2, или по застрахователен договор в държава-членка, в която такова застраховане е задължително в съответствие с нейното законодателство;

в) исковете за плащане на парични суми, внесени по сметка, чието плащане е било блокирано по силата на мерките, визирани в член 2, при условие, че плащането не се отнася за суми, внесени като обезпечения по договори, посочени в упоменатия член;

г) исковете относно трудови договори, които се уреждат от законодателството на дадена държава-членка;

д) исковете относно заплащането на стоки, за които визираните физически или юридически лица в член 2 докажат пред съдебен орган на дадена държава членка, че са били изнесени преди приемането на взетите мерки съгласно Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на иска;

е) исковете относно суми, за които визираните физически или юридически лица в член 2 докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че се дължат в качеството на заем, направен преди приемането на взетите мерки съгласно Резолюция 757 (1992) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и на свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са оказали влияние върху съществуването или съдържанието на иска,

при условие, че искът не включва суми, под формата на лихви, такси или други подобни, като компенсация от факта, че вследствие на тези мерки, изпълнението не е извършено съгласно предвиденото в съответния договор или сделка.

Член 4

Във всяко производство за принудително изпълнение по даден иск, тежестта на доказване, че удовлетворяването на иска не е забранено по силата на член 2, пада върху лицето, което иска принудително изпълнение по този иск.

Член 5

Всяка държава-членка определя санкциите, които се прилагат при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент.

Член 6

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 юли 1994 година.

За Съвета:

Председател
Th. WAIGEL